

Ameriške vesti.

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

DOPIŠI.

CALUMET, 1. julija. Cenjeni gospod urednik: — Te dni me je pot zanesla v dobroznanu veliko naselbino Calumet, o kateri se pa tako redko sliši ali beje kaj v Vašem cenjenem listu, Calumetčani so bili že od nekdaj bolj pohlevni in se ne bahajo pred svetom, kakor delajo nekatere druge naselbine. Navzlic temu pa naselbina prav lepo napreduje in je lahko vzgled drugim. Kakor v drugih rečeh, tako tudi tu velja rek, "da lastna livala ni veliko vredna". Imamo na primer nekateri može v naselbinah, kakor Joliet in drugod, ki samega sebe kujejo v devedeset let, pa ni na vsem skupaj drugega kot kup prazne slame ali "hot air", kakor bi rekel Anglež.

Delo se je tukaj zopet odprlo po stari navadi. Po mnogih krajih iščejo rude in vrtajo, da bi napravili nove bakrene rudnike.

Kot pripovedujejo rojaki, se tukaj ni toliko občutila kriza, kot po drugih slovenskih naselbinah.

Minuli teden se je poročil tukajšnji slovenski zdravnik, dr. Jos. V. Grahek, z gdnico Alice F. Belhumeur. Nevesta po rodu Francozinja, a upamo, da bode osrečila g. Graheka.

Ob priliki svojega obiska sem si ogledal cerkev sv. Jožeta, katero so ravnokar dovršili tudi v notranjčini. Ni nobenega dvoma, da je to najlepša slovenska cerkev v Ameriki, in tudi v starem kraju je malo cerkva, ki bi bile tako lepo sezidane in poslikane. Cerkev stane nad sto tisoč dolarjev. Poseben kras cerkvi so velike orglje, ki so stale \$3500. Darovalo jih je fantosko društvo Zveza slovenskih fantov, kar je tudi napisano na velikih srednjih pisčalih. Meh je na elektriko in cel sestav je prav modern. Naredil je orglje Kilgus & Co. v St. Louis, Mo. Po imenju večakov takih orgelj nimajo v nobeni cerkvi v Michiganu severno od Milwaukee.

V pritičju cerkve je dvorana za društvene seje in izobrazovalno društvo Phoenix ima tamkaj svoj oder, ki stane do petsto dolarjev. Društvo si je omislilo svoj klavir. Pri zadnji predstavi "Mlinar in njegova žena" so napravili okoli štiristo dolarjev čistega dobička. Društvo se vadi tudi v petju.

Meseca junija je bilo v tem mestu več konvencij angleških jednot. Še sedaj je mesto vse okrašeno z zastavami in električnimi lučmi.

V trgovskem oziru ni veliko sprememb. Stari slovenski trgovci so še vedno na svojih starih prostorih. Ustanovilo se je nekaj novih salonov. Gostilničarji se pritožujejo, da so slabi časi, kaj bi se le bilo, ako bi morali plačevati po tisoč dolarjev za krcinarsko pravico, kot pri vas v Clevelandu, tu plačujejo samo petsto dolarjev letno. S pozdravom

Popotnik.

CHISHOLM, Minn., 30. junija. — Slavno uredništvo. — Prof. Zima je zapustil Chisholm dne 6. julija in se od to tja naprej v Dy. Minn. kjer bode ...

vo hvaležno in po pravici reče-no. Slovenci nismo v tem kraju še nikoli temu kaj sličnega videli in prof. Zimo rojakom širom Amerike priporočamo, ker kaj sličnega nam ni pokazal še noben rojak ali Anglež. Da je g. Zima v svoji stroki mojster, je pokazal. Mi si ga želimo še kdaj v našo naselbino; upamo da nas usliši.

Rojakom po Združenih državah pozdrave iz severa.

Opazovalec.

FOREST CITY, Pa., Uredništvo "Amerike". — Že dolgo ni bilo nobene novice iz naše naselbine, tu nekaj malega. Delo nič kaj ne napreduje. Nekateri rojaki delajo, tri ali štiri dni na teden; malo jih je, ki so čeli teden zaposleni, izpredvide lahko, da so tudi pri nas dobri časi minili.

Drugače je tu v društvenem življenju in lahko rečem, da tu kajšnji Slovenci v izobrazbi lepo napredujejo. Ni dolgo, kar je društvo M. B. vnebovzete, št. 77. K. S. K. J. kupilo si lepo zastavo, katera bode delala čast gotovo vsem Slovincem v naselbini. Blagoslovila se bo 14. avgusta; obenem se bo obhajala petletnica tega društva in bo na ta dan velika slovenska veselica v prid društvu. Priprave se že sedaj delajo in lahko sodimo, da bo to ena najlepših narodnih veselic, kar smo jih še kdaj imeli tukajšnji Slovenci. Seveda so na veselico povabljena vsa druga slovenska društva in udeležba bo velika. Sicer vladajo tu še vedno "slabi časi" vendar se naši rojaki prav pridno ženijo; zadnji mesec so se od samskega stanu ločila dva para, prihodnji teden še pa misli še eden. Naš organist, g. Jožef Smale se je podal v staro domovino; želimo mu srečno pot in vesel povrtek.

Pozdrav vsem rojakom širom Amerike; tebi priljubljeni list "Amerika" pa obilo predplačnikov in uspeha.

M. K. iz Forest City.

IRONWOOD, Mich., 2. julija. — Prosim za malo prostora v vašem cenj. listu. Prav malo kedaj se od tu čuje glas Slovence in danes je moje poročilo kaj žalostne vsebine. V tukajšnji First National Bank je bankerot in mnogo rojakov je izgubilo s tem svoje težko prislužene dolarje, nekateri manjše, drugi večje svote. Tudi v delavskem oziru je vsak dan slabše. Sedaj je tukajšnja Oliver Mining Co. odslovila vse polno delavcev, med temi tudi več Slovencev. Še huje pa je rojake zadela nesreča iz dne 31. junija. Pogorela so poslopja Newport Mining Co. Užgal se je tudi rov v katerem so delali naši rojaki in Hrvati. Pogreša se več delavcev, med temi tudi Slovenca Jožefa Frica, kateri ni gotovo več med živimi. Tu zapuščena žena in pet mesecev starega sinčka. Žalost je velika; kako je v rovu nastal ogenj se do sedaj še ne ve. Tu bi priporočal slavni K. S. K. Jednoti, da si malo pogleda prostore in težavno delo naših rojakov, kjer jih čaka težko delo in strašna smrt. Oni pa se v Jolietu na račun rojakov smejejo in krasijo svoje ulice s novimi palačami, z denarjem delavca, sedaj se nam pa obljubljajo še večji asesmenti, kot razvidimo iz "Amerike". Naj bi se malo oziralo na siromake, siromake pod zemljo.

Rojak Jožef Fric je bil do smrti iz Polzora, pri Polzju ...

ke pozdrav, tebi delavski list "Amerika" pa obilo čitateljev in predplačnikov.

Peter Mukavec.

ZRAKOPLOVKA PONESREČENA.

LOWELL, Mass., 4. julija. Gospa Dell Meixel, znana zrakoplovka se je danes tu ponesrečila. Bila je že visoko v zraku in neštevilna množica jo je pozdravljala. Potem se je malo spustila navzdol in pri tem je balon prišel med električne žice, s katerimi je prišla tudi Meixel v dotiko. Zgubila je ravnotežje in padla iz balona na zemljo. Prizor je gledalo občinstvo s velikim strahom, med gledalci je bil tudi mož in edini sin gospe Weixel. Zdravniki upajo, da jo ohranijo pri življenju.

ZRTEV POKLICA.

DURANGO, Mexico, 3. julija. — Danes so v bližini mesta Marija del Oro našli v nekem jarku truplo izginolega poštnega mojstra Daniela Cerillo. Ni dolgo temu kar je Cerillo izginil in z njim vred \$10.000. Sedaj se sumi, da je bil Cerillo nedolžno sojen, ko so zatrjevali, da je naredil zločin in pobegnil. Najbrže so roparji upadli pošto in Cerillo odprli s seboj, ga ubili in skrili, da bi se tako mislilo, da je on z denarjem pobegnil.

V NEBRASKI BO TUDI STROGO.

Piti se bo smelo samo po dnevu.

LINCOLN, Nebr., 3. julija. Danes je stopil v veljavo novi zakon, ki prepoveduje pitje alkoholnih pijač pred 8 uro zjutraj in po 7. uri zvečer. Guverner Schalenberger zabčuje v radniškim, da strogo pazi, da se ne krši nova postava. Guvernerja bo v njegovem delu jako podpirala anti-salon liga.

BANKIRJI PRED SODNI JO.

IRONWOOD, Mich., 3. julija. — H. F. Jahn, predsednik, E. T. Larson, blagajnik in G. Meadow, pomožni blagajnik First National banke v tem mestu so bili včeraj izročeni sodišču, ker so z ljudskim denarjem delali nepravilno. Pridej pred porotnike 7. septembra. Larsona se tudi dolži, da je poveril \$200,000 (O tem glej večji dopis iz Ironwooda, Mich. op. ured.)

PANIKA V PRODAJALNI.

DETROIT, Mich., 3. julija. V prodajalni Kresges na Woodward Ave., je bila danes otvoritev na novo. Občinstva se je zbralo na tisoče. V drugem nadstropju je bilo razstavljenih vse polno lepoticij za gospe. Gnječa je bila velika. Vsaka je hotela videti draga in lepa lepoticija. Več gospa je bilo v taki gnječi, da si niso vedele pomagati, kar ena izmed njih zakrič "ogjenj, ogjenj", stem je mislila, da bo vse letelo k izhodom. Klic omij ljudmi, ki imajo že od otroških let puško v rokah, boj težak, je gotovo. V severni Perziji, kjer je večina prebivalstva Turkov, je položaj bolj in bolj nevaren. Turkom se je po ...

SIMPATIJE STAVKUJOČIM

PITTSBURG, Pa., 3. julija. Stavkujočim delavcem Amalgamated in Association of Iron, pridružili se delavci družbe American Steel and Tin Plate.

Zadnjih je okoli 3000 in vsi so izjavili, da če se ne ugi delavskim zahtevam do 15. julija, da stopijo vzajemno v stavko. Tudi delavci drugih večjih tovarnen so poslali svoje simpatije do štrajkujočih in se z njimi izjavili solidarne in se pridružujejo protestu. Če gre do vsi na stavko jih bo okoli 26.000.

MNOGO ŽRTEV.

NEW YORK, 6. julija. — Požarna bramba je bila včera 43 poklicana. Na mnogih krajih jih je bilo več tisoč dolarjev škode. Skoro vedno je bil vzrok ognja streljanje.

NEW YORK, 6. julija. — Dečki, ki so zgađi "parone", in drugo v slavo četrtega, so bili uzrok, da je ogenj upepelil štiri hiše in napravil \$250,000 škode.

Inozemstvo.

RUSI ZASEDEJO GLAVNO MESTO PERZIJE, TEHERAN.

Rusija hoče napraviti v Perziji mir in zagotoviti Inozemcem varnost.

PETROGRAD, 30. junija. — Kar se je pričakovalo že pred leti, je ruska vlada storila danes. Poslala je v revolucionar-nu Perzijo veliko vojaško ekspedicijo, ki bo zamotane razmere s bajonetom uredila. Rusija hoče zavzeti glavno mesto Teheran. Rusi se posvetujejo z angleško vlado in se upa da pride do sporazumljenja. Mestu Teheranu preti tudi naval divjih Bakhtirov. Če se jim posreči udrjeti v mesto, bo grozno poulično ropanje in klanje otrok in žen, ker prizanešeno ne bo nobenemu. Tudi v Tebrisu ima Rusija močne vojaške posadke. Tudi je tam več oddelkov kozakov, katerih se prebivalci teh pokrajin še najbolj boje. Iz mesta Baku in Enzeli pridejo po glavni cesti ki vodi v Teheran tudi velike vojaške posadke na pomoč ruskomu vojaštvu. Generali imajo višja povelja in vojaki so preskrbljeni s vojninimi rečmi, kar je znano znamenje, da zna priti do večjih prask ali celo do bitke. Nad mesto se pošlje tudi kavalerija. Rusija je ta korak za voljo tega storila, ker ne vrjame nič liberalni perzijski vladi, ki slepi ljudstvo s reformami in ustavami, v resnici pa dela le za svoj žep. Nadalje povzročajo ti magnati sami vstajenje in krivdo podtikajo prebivalstvu, ki je zoper tako početje. — Tudi se hočejo polastiti prestola. Voditelj divjih Bakhtirov je neki Sardasab po imenu, je prvi, ki najbolj hlepi po absolutnem vladanju. V svojem taboru ima najbolj divje rovedove — vojskake. Ta je s temni ljudmi, ki imajo že od otroških let puško v rokah, boj težak, je gotovo. V severni Perziji, kjer je večina prebivalstva Turkov, je položaj bolj in bolj nevaren. Turkom se je po ...

v pokrajini Dillman je ozračje bolj mirno. —

ZGARELO ŠEST MOŽ.

Pol milijona škode.

TORONTO, ONT., 3. julija. Pri požaru, ki je danes obiskal to mesto, je zgorelo šest mož. Ogenj je napravil okoli pol milijona škode in upepelil skoro celo mesto. Može so Asirel. Več kakor 2000 ljudi je brez strehe. Ogenj je nastal v nekem kitajskem restavrantu. Požarna bramba ni mogla rešiti nič. Upepeljene so vse cerkve, hoteli in šole.

STOLETNICA NA TIROLSKEM.

Cesar Franc Jožef pride sam na slavnost. — Si želi videti zrakoplov.

DUNAJ, 30. junija. — Dne 30. avgusta obhajajo na Tirolskem spomin na francoske boje. Cesar Franc Jožef se bo sam udeležil slavnosti z večjim spremstvom in sicer pride v Brezence zadnje dneve avgusta. Cesarja so Tirolci povabili in cesar je povabilo sprejel. Da bo pa slavje še bolj veličastnejše, se je pri tej priliki sive mu vladarju izpolnila ena njegovih želj in sicer je cesar pred kratkim omenil nemškemu prestolonasledniku, da bi rad videl Zeppelinove uspehe v zrakoplovstvu in ga je poposil v sledečih besedah: "Naj bi mi bilo dano gledati človeške sanje v resnici, preje ko časne luč mojega življenja." Prestolonaslednik Viljem je to prošnjo cesarja Franca povedal Zeppelinu in slednji je obljubil, da se slavnosti udeleži s zrakoplovom. Za slavnost se po celi Tirolski pripravljajo in napovedujejo, da bo to ena največjih patriotičnih slavnosti kar jih je še bilo v Avstriji.

Avstrijskim Tirolcem to prav radi verjamemo.

UDOVE ZAVRNJENE.

Se jim neda nobene odškodnine za ubite može.

BERLIN, 1. julija. — Dornmutsko deželno sodišče je zavrnilo prošnjo in pritožbo udov ubitih rudarjev v rudniku Radboh. (Ubitih je bilo 360 delavcev.) Udove so prošile, da se jim izplača za mrtve svota v gotovem denarju. Sodišče pa je izjavilo, da ni zakona, ki bi nalagal dolžnosti, da se za ubitim delavci plačuje odškodnina vdovam.

NAŠ POSLANIK DOSPEL V ITALIJO.

GENOVA, 30. junija. — Ameriški poslanik S. A. Leishman, je srečno dospel v to mesto. Leishman je naslednik našega ameriškega poslanika Griscoma v Rimu. Od tu bo odpotoval v Rim v avtomobilu. Poslanika spremlja soproga in žena državnega tajnika Knoxa.

MORILEC NA POTU V AMERIKO.

BERLIN, 30. junija. — Morilec, Lipman, ki je pred kratkim umoril in oropal neko ženo, imenom Ruske, je oblašni pobegnil in sedaj se je izve ...

parnikom v Ameriko. Nemške oblasti so preskrbele, da se ptička v New Yorku prime. Lipmann ni sprva mislil umoriti žensko; čakal je namreč pismo-no, da ga napade in mu odvzame denar. Ruske pa je prišla zraven in Lipmann je sprevidel, da mora prvo žensko odstraniti, potem se-le lahko napade pismo-no. Prvo je storil, drugega ne, ker ga je prišla prej roka pravice.

Mestne novice.

Ogenj v newburški norišnici.

V soboto popoldne se je pojavil v hlevu njuburške norišnice ogenj, ki bi lahko postal uničujoč za nje prebivalce. Vodstvo je dalo tihi alarm in takoj je bil vsak na svojem mestu. Šest konj je bilo rešenih. Ogenj je napravil \$6000 škode.

V Clevelandu na "četrtega" nobene nesreče.

Vsako leto je bilo na četrtega julija polno nesreč, letos jih ni bilo. Mesto je raje privedilo parado otrok, ki se je izvrstno obnesla.

Lansko leto je bilo v Clevelandu ubitih 13 ljudi in nad 70 oseb ranjenih. Lani je bila požarna bramba poklicana 351 včeraj nobenkrat. Zdravnikom je bilo krvavo delo pribrajeno.

Isto rešilnim vozovom in policiji.

Posebno hvaležni pa so bolniki, ker jim je bilo letos s streljanjem prizanešeno. Prejšnji "četrtri" so bili za nje prava tortura.

Skrivno.

V hotelu Hungarian Inn, je službujoča sobarica našla fantička, kake tri mesece starega z naslednjo notico: "Četrtega je bila mimo arca. Rejnjenka leži v St. Clair bolnišnici in ni upanja, da okreva. Vzrok nameravanega samomora ni znan.

Zapeljana mladenka.

Nikolaj Kramer, oskrbnik v norišnici se nahajajoče blazne mladenke Magie Demeter, je danes pred sodiščem izročil \$35.000 globe za izdajatelja mažarskega lista "Zcabad" T. Kohanya, v Clevelandu. Stvar je sledeča. Kohayi je leta 1903 spoznal mlado in krasno mažarko Magio Demeter. Bila je stara 17 let in v cvetu življenja. Vedno jo je zalezaval in ji obljubljaj, da če ga usliši jo takoj poroči, ko bo pravilno ločen od prve žene Roze Kohanya. Ker mu je po dolgem trtrjevanju in obljubljevanju deklki verjela, se je udala in iz te ljubezni se je rodil 1903 za fantek, sedaj star pet let. 16. novembra 1904 l. je sodišče Kohanya ločilo od žene Roze in seveda ga je deklka zopet opomnila dane obljube. Sedaj pa ji je zopet obljubil, da jo poroči 1. njija 1908, a tega ni storil. 8. septembra pa ji je povedal, da jo nebo poročil. Deklica je nato zblaznela in bila 3. maja prepljana v bolnico za umobolne.

Denarje v staro domovino pošiljamo:

Hitro in zanesljivo.

Table with 2 columns: Amount (\$), Amount (K). Rows: \$ 10.35 (50 K), \$ 20.55 (100 K), \$ 41.10 (200 K), \$ 102.75 (500 K), \$ 205.00 (1000 K), \$ 1020.00 (5000 K).

Postnina je všteta pri vseh teh svotah in prejemnik dobi popolno svoto, ki je nakazana v kronah, izplačano. Družba ima \$5000 poročstva tu drzavi in je v zvezi z največjimi in varnimi družbami in bankami tu in v starem kraju.

Denar poslan pri družbi je izplačan v teku 11 do 12 dni.

Družba pošilja tudi denar po vseh Združenih državah in je v zvezi z American Express Co.

Kdor želi poslati denar v staro domovino hitro in varno naj nam pošlje svoto in naslov v registriranem pismu ali pa po Money Order ali Bank Draft in mi mu zagotovimo odposiljatev.

TISKOVNA DRUŽBA AMERIKA

6119 St. Clair

CLEVELANDSKA "AMERIKA"

Edini sl. dvo-tednik v Ameriki

Izdaja: Slov. tiskovna družba Amerika.
Izhaja v torek in petek.
Naročnina:
ZA AMERIKO \$2.00
ZA EVROPO \$3.00
ZA CLEVELAND po pošti. . . \$2.50

Posamezne številke po 3 cente.

Vse pošiljave, pisma, dopisi in denarne nakaznice (Money Orders), naj se pošiljajo na: Tiskovna družba "AMERIKA" 6119 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, Ohio.

Dopisi brez podpisa in obsegajoči osebno polemiko, se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

"Clevelandska AMERIKA" The Leading Sl. Semi-Weekly Issued Tuesdays and Fridays. Published by The AMERIKA Publ. Co. 6119 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, Ohio.

Subscription \$2.00 a year.

Read by 15,000 Slovenians (Kreiners) in the City of Cleveland and elsewhere.

Advertising rates on request. Tel. Cuy. Central 7387-R.

"Entered as second-class matter January 5, 1909, at the post office at Cleveland, Ohio, under the Act of Mar. 3, 1879."

No. 53. Tue. July 6th '09. Vol. 2

K "ČETRTEMU".

Kje vlada bolj ljudska volja, pri nas, ali na Angliškem?

Včeraj smo obhajali na slovenski način, dan neodvisnosti. Anglesko časopisje povzdiguje to dan, ki ga proslavlja "naj bolj prosta dežela na svetu". Imamo pa v resnici najbolj prosto deželo na svetu? Da, toda samo teoretično. V praksi vlada ljudska volja bolj v "otreseni" Angliji!

Za vzgled si vzemimo samo zakonodajo in davke. Tudi mi bi morali imeti kar ima ljudstvo v Angliji, a nam tega noče dati senat. Na Angliškem odločuje v teh vprašanjih, takozvana spodnja in zgornja zbornica, v Zdr. državah pa samo višja zbornica ali senat.

Ne da ima na Angliškem spodnja zbornica (House of Commons) pravico debate, temveč se tudi v njej sklene zakon in se v njej konča nadaljnj na revizija. Višja zbornica nima nič več moči, da bi nasprotovala ljudskemu spodnjemu parlamentu. Naš senat pa je vzel zbornici vsako sklepanje o davku in drugih zakonih. On hoče sam vedno vladati, povdarja, da je le edino on zmožen vladati ameriško ljudstvo! Spodnja naša zbornica nima tako nobene moči — nima pa tudi zaslonbe v ljudskih masah, kar je največ graje vredno.

Teden nazaj se je v Beli hiši za ameriško ljudstvo zopet skoval nov "zakon" za davke, zakon, ki ga ljudstvo ne ljubi, ker je itak dovolj naraščajočih davkov, ker si pa pomagati ne moremo, hode ostalo pri plačevanju, ali ti ga pride bric na glavo.

Tudi na Angliškem so potrebni novi davki. In glej. Spodnja zbornica je naredila načrt, kjer bo večina novih davkov plačal milijonar ali sploh bogataš. Da se bo zgornja zbornica malo upirala je gotovo, a podre pa le gotovo, predlog spodnje zbornice; tako je ljudstvo obvarovano novih težkih davkov. Če bi pa višja angleska zbornica predlog zavrnila in nekako stopila v obstrukcijo, potem se polje poslance domov in se razpisejo nove volitve, katerih se zdaj še bolj boje.

Kaj pa moremo mi v svobodni deželi narediti zoper nove davke in kar je še bolj strahotno, nam republikanemu no-

kakšen časopis malo zarohni, a upajmo, da se tudi to kmalu poleže. Smo v takih vprašanjih popolnoma brezpravni. Kje torej vlada ljudstvo v praktičnem več, pri nas, ali v Angliji?

Zadnji četrti se ni obhajal s streljanjem in pokanjem samokresov. Ljudstvo je bilo mirno in prav tako. Ta dan pa je bil primeren, da bi ljudstvo zahtevalo od naših zastopnikov v Washingtonu, kaj spremenitve v zakonodajstvu in drugih starih formulah, ki se hranijo v Beli hiši in ki so jih sklenili stari ameriški očaki. Ne oporekamo, da niso bili za tisti čas napredni in prvi na svetu (stran Francije), za danes so pa prestari. To je pravo nazadnjaštvo in je temvečja sramota, ker dežela v kateri živimo, ima pridevek "republika-ljudovlada".

Na Angliškem privilegiji starih lordov padajo, pri nas se pa privilegiji v Washingtonu množijo. Slava takemu zakonodajstvu! Slava svobodnemu trstu!

KAKO "POZABI" ČLOVEK PLAČATI NA CESTNI ŽELEZNICI.

Potem pravi goljufi.

Za tisoče dolarjev je bila stara počestna električna družba Concon ogoljufana na voznihi; tudi Tomcon družba ima mnogo takih gostov, ki so podvrženi edini slabosti, namreč tej, da "pozabijo" plačati vozniho. Kako se to "naredi"?

Se lahko v Clevelandu vozimo na cestni železnici, ne da bi plačali vozniho in bili postavljeni na zrak? Gotovo, je lahko mogoče to v našem začnem mestu Cleveland, seveda le tistemu, ki stvar "zastopi". Naj nam bo dovoljena še pripomba, da tega, kar pove-mo v nadaljnjih vrsticah, čitateljem — ne priporočamo. Vendar pa bom povedal, kako sem sam naredil in kakšnega uma-zanega sredstva se še sedaj v tej vražji krizi (Toraj sem nekako primoran, ali ne?) poslužujem. Seveda stem samega sebe izdam, no pa položim na žrtvenik še mojo drago glavo. Kako pa, da jo bom pred aretacijo popihal v — Chicago...

Tako se peljem, kot kak avstrijski blazirani grof ali baron v zlati ekvipaži, jaz po clevelandski električni cestni železnici po vzhodni 80. cesti in Broadway. Potem dol k Willson-u, tu stopim dol in se peljem na Square, ne da bi kaj plačal. Torej. Svoje kosti naslonim v kot voza (kare), to brez vsega "šundra". Kondukt-er hoče kolektirati. IRečem mu: Did you not get my transfer? kondukt-er ni po tem prašanju gotov in omahuje, poreče: I think I did, jaz se peljem v miru naprej. Peljem se do 80. ceste. Tu stopim dol in čakam druge kare. Zmenoj vred stopi na karo 5—6 mož. Kondukt-er kolektira pri vseh, samo pri meni ne. Na Willson stopim zopet iz kare. Ko sem čez trenut-ek vzel drugo karo pride k meni kondukt-er in zahteva plačilo. Z nekako jeznim pogledom in s sarkastičnimi izrazi, ga gledam in vprašam, "What do you want?" "The fare?" Ne veste li, če jo niste že prejeli? — Ne, to ne vem za gotovo. A, vi veste to!

Vi ste kondukt-er in bi morali to vedeti! Mož jo je odkuril, a jaz nisem plačal nič.

Ni pa to tako lahko na karah, ki se mora že pri uhodu plačati in denar vreči v skrinjico. (Pay-as-you-enter car, imenovane). No, pa tudi to meni ne dela preglavice. Jaz čakam pri kakem železniškem križišču. Tam mora kondukt-er pogledati, če je kakšen vlak na tiru; ko on stvar ogleduje, jaz s vsa dano mi drznostjo skočim na voz in zopet svoje pododovane kosti, ali bolj rečeno zemeljske ostanke potisnem prav na lahko v kot — če morem storiti — kar me najbolj veseli, pa jo možko udarim v notranjščino voza; ne uidejo mi nikoli seveda malo sramotljivi pogledi drugih plačnikov, prav lahko zapazijo, da nise vrgel v skrinjico nobene-ke denarice, kadar sem pa pri-

varnega in to popolnoma, ker kondukt-er primoran, da mora stati pri plačilni skrinjici pri zadnjem uhodu kare. Če bi se pa le toliko predznil, da bi prišel, mu zatrobim sledeče: "Say do you want your money twice?" V največjih slučajih se kondukt-er vedno s lahko sobo na astnicah umakne in me pu-sti.

Grem s svojim prijateljem skupej; tovariš povpraša kondukt-erja po čem in jaz porabim takoj to priliko in se zmuznem popolnoma očito v voz. Potem pride prijatelj in na vadno ne plača nič. Dame gre-do skoro vedno brez plačila v voz! Prvo gre ona, za njo mož-ki. Ona gre v voz, sam zase pa vrže v skrinjico vozniho. Če bi kondukt-er vprašal, če sta skup prišla se poreče samo te zlate angleške besede: "I don't know her!" Kondukt-er se ne sme odstraniti od plačilne skrinjice in rajši, kot si bil ubijal misli, (zraven je družba, tako bogata!) kedaj je dama prišla v voz čikne v stran in malo za "dema". Dostikrat, ko konduk-ter pobira denar po vozu, se s kako stvarjo zabavam in ga še ne pogledam in tudi ne plačam. V času gospodarjev Conconov je bilo pa še bolje; tam ne, da nisem pri taki priliki samo nič plačal, temveč sem ga uprašal, naj mi da prosti drugi trans-fer, katerega mi je tudi skoro v vseh slučajih dal, z rezko opomnjo, če sem mu prvega ponudil nazaj. Pritrdil sem in bilo je dobro.

Imam pa še polno drugih takih "trikov", a jih sedaj še ne izdam, ker lahko je kateri čita-telj kak skriven "civil" poli-cist in me poišče in odda roki pravice. Vse drugo stran in povdarjam, da je pri vsej kontroli na cestni železnici največ golju-fije, vsak mesec je cleveland-ska električna družba o-goljufana za oicoli \$6000-\$8000, kar je pa še najbolj občutljivo je to, da je takih ljudi, ki radi "pozabijo" plačati vedno več in to tudi med nežnim spolom.

Prosimo pa vendar diskret-nost...

STARI SLUGA.

Spisal: H. Sienkiewiczza. Priredil za "Clevelandsko Ameriko" Podravski (Nadaljevanje).

Oče je hotel, ali mi vsaj ob-ljudil, da me hoče kaznovati za dva slaba reda iz lepopsija in iz nemškega jezika, katerega sem prinesel; toda moje solze in ob-ljuba, da se poboljšam, kakor tudi razjarjenost Nikolajeva je zabranila, da me oče ni kazno-val. Nikolaj ni mogel razumeti, kako stoji s to stvarjo, in o kazni zastran nemščine ni hotel niti slišati.

"Kaj ali je mar on kak Later ali 'Svab', je dejal. Ali je mar znal nemški gospod polkovnik, ali ste znali nemški vi, gospod", s temi besedami se je obrnil k mojemu očetu. "Kadar smo na-leletli na Nemece pod... za zlo-dja kako se to neki imenuje... pod Lipskom ali kako, pa ni-mo govorili z njimi nemški, marveč pravim vam, v svojem jeziku in takoj so nam pokazali peta".

Stari Nikolaj je imel še eno lastnost. Le poredkoma je pripovedoval o svojih nekdanjih pohodih, toda kadar se mu je razvezal jezik, zlasti ob času kadar je bil dobre volje, pa je znal tudi lagati kakor star ei-gan. Ni pa delal tega slabega namena; nemara so se mu v stari glavi že mešali fakti drugi z drugimi ter rastli do fantas-tičnosti. Vse kar je slišal kje o bojnih pohodih iz časa svojih mladih let, je prilagodil nekako samemu sebi in k dedu mojega polkovnika; torej je sveto ver-jel to, kar je pripovedoval. Ne-koč je v skednju, kjer je nad-zoroval najete mlatiče, jel do-tičniim praviti svoje dogodbe, na kar so delavci prenehali de-lati ter so ga pozorno poslušali.

"Čemu tako zijate va-me, kot nekakšni topovi? Čemu?"

In Znovič je bilo slišati pa-danje cepcev po slami; starec pa se je zamislil ter čez tre-nutek pričel znovič:

"Mjo sin mi je ravnokar pi-sal, da je bil povišan za gene-rala pri kraljici Palmiri. Dobro se počuti ondi, prav vem, ker ima dobro plačilo, samo ta ne-zgoda je, da je ondi nenavad-no mrzlo."

Mimogrede bođi povedano, da se otroci niso povrgli po starec. Sina je imel v resnici, toda bil je velik pridanc, ka-teri predno je dorastel, je do-prinesel sam Bog ve koliko ne-porednosti, končno pa je odri-nil v svet in zginil ondi nekeje brez sledu; njegova hči, ki je slovela ob svojem času kot krasotica, se je pečala s vsemi oskrbniki in uradniki na gos-podarstvu in končno umrla, ko je porodila poprej hčerko. Tej hčerki je bilo ime Hanija. Bila je moja vrstnica, zala deva; to-da bolj slabotnega života. Do-bro se še spominjam, da sva se enkrat igrala igro vojakov. Ha-nija je bila tamboraš in kopri-ve najini sovražniki. Bila je dobra in nežna kakor angel. Pričakovala je tudi njo zla u-soda na svetu, toda ti spomini ne spadajo več v to pripovedko.

Vračam se torej k pripove-danju o starcu. Sam sem ga slišal praviti, kako so se nekoč splašili konji ulancem v Mary-ampolu, da jih je popadalo nad osemnajst tisoč, predno so pre-koračili nasipe pred Varšavo. Koliko ljudi je bilo poteptanih! Kakšen sodni dan je nastal po-prej, predno so jih polovili, to si sami lahko predstavite. Dru-gokrat je pravil, toda ne več v skednju, marveč nam vsam, ki smo bili na dvorišču, naslednje: "Ali sem se mar dobro bo-jeval? Čemu se ne bi mogel do-bro bojevati? Bojevali smo se tedaj z Avstrijci. Stal sem u-prav v prvi vrsti, nu, v vrsti, pravim vam, kar dospe, k meni poveljnik, hočem reči, povelj-nik vojakov avstrijskih od na-sprotni strani ter mi de: "Ej, Suhoyolski, poznam te dobro! Ko bi se nam posrečilo tebe vjeti, pa bi bilo naše vojske kmalu konec."

"Ali polkovnika ni omenil?" vpraša ga moj oče.

"Čemu ga ne bi! Saj sem razločno povedal kar je rekel poveljnik. Jaz pravim tebe pol-kovnikom."

Duhovniku Ludviku prejde nakrat potrežljivost.

"Toda ti, Nikolaj, se lažeš, kakor da bi plačan za to."

Starec se zamračil in bil bi se gotovo razjaril; ker pa se je bal duhovnika, katerega je spoštoval, torej je nadaljeval.

Uprav to mi je povedal tudi duhovnik Sieklucki, ki je kaplan. Ko sem bil od nekga Avstrij-ca ranjen z botalom, pod dvaj-seto, hotel sem reči pod peto rebro, godilo se mi je slabo. Ha, mislil sem si, treba bo u-mreti, torej sem se spovedal svojemu Bogu vsemogoč-nemu svojih grehov du-hovniku Siekluckemu in duhov-nik me je poslušal in poslušal, naposled pa mi je dejal: "Boj se Boga, ti si se zlagal vse to." Jaz pa sem mu odvrnil: da je to lahko mogoče, toda jaz se tega dobro ne spominjam.

"In ozdravili so vas?"

"Ozdravili, ozdravili. Kaj bi naj bili zdravili? Jaz sem se ozdravil sam. Ko sem bil na-mešal smodnik iz dveh nabejev v četrtnko žganjice, ko sem to izpil na noč, pa sem vstal drugi dan zdrav kakor riba."

Bil bi se pogosteje poslušal take pripovedke ter jih vam še več napisal, toda duhovnik Lu-dvik ne vem uprav radi česa je prepovedal Nikolaju "po-vsem mi zbežati možgane". Bedni duhovnik Ludvik kot duhovnik in tih vaščan, ni ve-del prvič tega, da slehrni mla-denič, katerega vrže njima iz tihega rojstnega koticika na š-t-roko pozorišče življenja, mora večkrat dovoliti, da se mu be-gajo možganje, drugič pa, da ne stari sluga in njegove pri-povedke, marveč nekaj druge-ga je, kar nam bega glave.

(Dalee prihodnjic)

ZAHVALA.

Spodaj podpisana se tem po-tom najiskreneje zahvaljujeva vsem prijateljem in znancem za iskazano sožalje, ki ste ga izkazali ob prerano umrlem najinem sinu. Obenem tudi za-hvala pogrebniku g. Anton Grdinu, ki je vodil in skrbel za pogreb z njemu udano skrbno-stjo in vljudnostjo.

Zalujoča Valentin in Frančiška Alič.

SLOVENSKEMU OBCINSTVU V ELY, MINN.

Tukajšnjim slovenskim trgovcem naznanjam in se priporočam, da sprejemam razne oglase in tiskovine, kakor naznanila lepake, pi-salni papir, zalepke i. t. d. Za lično in pravilno delo jamčim. Cene zelo ugod-ne. V zalogi imam razno-vrstne molitvenike, pove-sti, romane, poučne in za-nimive knjige, slovenske in angleške. Slovenskim društvam se priporočam, da kadar potrebujejo dru-štvene pravilne knjižice in druge tiskovine, da se ve-dno zaupno obrnejo do mene.

JOS. J. PESHEL, zast. lista "Cl. Amerika", Box 165, Ely, Minn.

JOS. JARC

Slovenski javni notar. 6119 St. Clair Ave. N. E. Izdeluje raznovrstna po-oblastila, pobotnice, kupne pogodbe, prošnje za opro-stitev vojaških vaj i. t. d.

TISKOVNA DRUŽBA "AMERIKA"

Prvi slov. dvo-tednik.

6119 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, Ohio.

IZDELUJE:

VSAKOVRSTNE TISKOVINE kakor račune v vseh oblikah za-vitke, pisarni papir i. t. d. Vizitnice raznih oblik. Vabila in lep-ake, (plakate.) i. t. d. VSE TISKOVINE za podpora ali druga društva, kakor pravila, poročila, zalepke, pisarni papir i. t. d. in vsa v knjigovoznico spa-dajoča dela. PRODAJA raznih knjig in razglednic. VSAKO DELO se izvrši točno, okusno in po najnižjih cenah.

Pošiljamo denar na vse strani sve-ta, najhitreje in varno. Za Zdru-žene države smo v zvezi z American Express Company.

Prodaja parobrodskih listkov

Andrej Uile
452 Spruce St. Collinw'd.O
STAVBAR in Kontraktor
Gradim raznovrstna pos-lopja po kontraktu ali do-govoru.
Popravljam in barvam hiše, sploh, kar se potrebuje, da se izgotovi dobro poslopje.
Rojakom se priporočam.

Geo. A. Lorentz
6702 BONNA AVE. N. E.
PLUMBER
Polaganje cevi za vodo in plin, kopeli itd. Se priporoča rojakom. Cent. 8873 R.

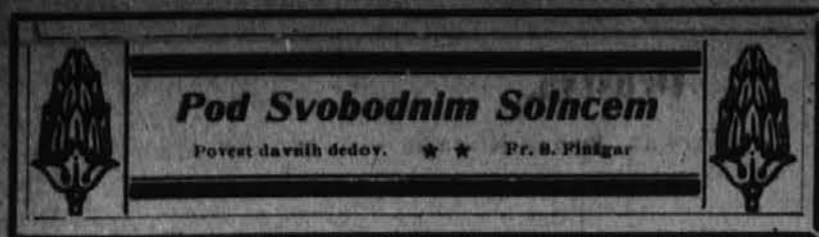
POZOR!
V ZALOGI IMAMO SE NEKAJ ZVEZKOV
"Tisoč in ena noč"
Vsims 52. zvezkom skupaj je
Cena samo \$5.00
SLOV. BUKVARNA
6119 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

E. A. Schellentragor
LEKARNAR.
3361 St. Clair Ave. N. E. Govorimo slovensko
Prsni Balzam, ozdravi prehladn kašelz 25c
Magični Anodyn ligament. Najboljši za bolečine 25c
Schellentragor's Carbolic Ointment, zdravi praske, kožne bolezni 25c

Tel. Cuy. Central 7387-R.
TISKOVNA DRUŽBA "AMERIKA"
Prvi slov. dvo-tednik.

6119 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, Ohio.
IZDELUJE:
VSAKOVRSTNE TISKOVINE kakor račune v vseh oblikah za-vitke, pisarni papir i. t. d. Vizitnice raznih oblik. Vabila in lep-ake, (plakate.) i. t. d. VSE TISKOVINE za podpora ali druga društva, kakor pravila, poročila, zalepke, pisarni papir i. t. d. in vsa v knjigovoznico spa-dajoča dela. PRODAJA raznih knjig in razglednic. VSAKO DELO se izvrši točno, okusno in po najnižjih cenah.

Prodaja parobrodskih listkov

Pod Svobodnim Solncem

Povest davnih dedov. Pr. B. Pišgarc

(Nadaljevanje.)

Irena ga je poslušala, oči so čedale bolj rosile v solzah, dokler se ni nagnila njena glava na njegovo ramo, kakor bi se nežen čvrt naslonil na kolec in nemo prosil:

“Varuj me, opiraj me v viharju, sicer propadem.”

Iztek je poljubil solzi, ki sta pritekli po belem licu, objel jo je ter kipeče ponavljal:

“Moja Irena, moja božica — moje vse...”

Toda ni ga prevzela sladkost trenutka. Rahlo jo je izpustil in se dvignil.

“Polnoč je že davno minula. Pojdimo, da ne ugasnejo zvezde. Cirila, ti se vrneš v palačo...”

Tedaj je pa zvesta sužinja zaplakala na glas. Kakor marmorov kip je slonela doslej ob nogah svoje gospodarice in bila radost srečnih trenutkov. Ko je pa čula, da mora ostaviti Ireno, se je zgrozila, plač je privrel iz njenih prs in tesno se je oklenila Ireninih koljen ter ponavljala:

“Ne loči naju, gospod! Ne odtraj me od nje! Umrjem bolešti!”

“Cirila, vrne se k svoji gospodarici — Ali sedaj moraš, moraš, če jo ljubiš. Čuvaj njeno sobo, govori, da je Irena bolna, dokler ne dobiš poziva: Pridi! Tedaj se vrneš in vsi se napotimo srečnim dnem v križo...”

Se enkrat je Cirila zaihtela, poljubila roki Ireni, ki je slonela kakor brez moči, brez misli in dvignila roko ter jo položila na njeno glavo.

“Pojdi, Cirila, Kristus Panotokrator te čuva! Zaupa!”

Čez nekaj minut je pa zdržela lepa šajkica po morskii gladini. S krepkimi udarci jo je gnal Numida proti carskim vratom.

XXII.

Solnce se je že dvigalo iz za Črnega morja in prvi žarki so se zablesteli po vrhovih pinij in platan, po gričih krog Bizanca. Na kampa pred vojašnicami so bile zbrane in uvrščene ponosne čete jezdecev, hoplitov, lokostrelcev in pračarjev. Čakali so vrhovnega poveljnika Azbada.

Izroku je plulo srce v prah vse razburkano. Celo noč ni zatislil očesa. Do jutra je prebedel v Epafroritovi vili ob Ireni — nato pa takoj v sedlo — in v tun iz mesta. Sedaj se ima pa vsak trenutek pojaviti na divjem zrebču — divji Azbad, ki ga prebode z očmi in prekolni v peklo zaradi nočnega dogodka. Častniki so se pogovarjali in ugibali, kaj da ni magistra equitum, ki je bil vedno točen. Določena je bila velika vaja — vse čaka, vse je obloženo in opremljeno, njegova pa ni.

Ze so se svetili škiti v solcu, konice sulic so zablestele in od šlemov je rumenel sijaj mladega jutra. Tedaj se pojavil tekač iz Bizanca in izročil prvemu častniku list.

Azbad je naročil, da pride sele ob enajstih, tačas pa naj proizvajajo lahke vaje na kampu. Ob enajstih naj se pa zbero vsi častniki pred vojašnico z vojaki vred.

Veselo so odlagale čete težko opravo, vrece z ječmenom, lopatke, in lahkih nog odkorakale na vezbališče. Stotniki in častniki so ugibali, kaj jim pove magister equitum.

Edini so bili v mislih, da odrine velika večina v Afriko ali pa v Italijo nad Gote. Po Bizancu so bile raztresene razne vesti, Belizar je nabiral vojakov, tovince na lastne troške — in to je bilo vsekako pomenjivo znanjenje vojske.

Iztek se je tihoma veselil, deželna pa ga je skrbelo. Veselilo ga je, da se vrne prej domov in se čimprej snide z Ireno, skrbelo pa ga je, če se smu častnikov uresniči. Vse silne vaje celo spomlad so bile znaničke

resnih časov. Če Azbad prebere carjevo povelje, da ta in ta stotinja odrine takoj in se vkrca na barke — potem je beg nemogoč — in ločen je od Irene za vedno. Da bi se vrnil živ iz vojne, se misli ni. In če se vrne, kje bo Irena? Ali jo bo čuvaj Epafrorit? Star je, lahko umrje, lahko ga napade Teodora in mu ugrabi Ireno. Čedalje bridkejše so bile njegove misli, in neizmerno se je kesal, da ni izginil ponoči z Ireno.

Ure na vezbališču so se vlekle. Solnce je stalo kakor prikotano na enem mestu in Iztek je mislil, da ne ukača enajste ure. Napisal je list Epafroritu, v katerem ga prosi, naj mu pošlje Numida s čolnicem do transportnih bark v vojno lukko, ako bi ga ne bilo domov. Sklenil je trdno, da plane v morje in ubeži, če ga pošljejo na ladjo, da bi šel v Italijo.

Med odmorom je pozval starega Slovena, ki se je boril s Svarunici zoper Hilbudija.

“Sloven, ali si govoril o begu s tovarišči?”

“Jasni centurio, govoril! Solze so kropile ožgana lica, ko so zvedeli, kaj nameravaš. Vse gre za tabo. Tudi Gotje so z nami!”

“In če me varaš? Pri pravdi tvojeva očetovega ognjišča, ne prizanese ti bogovi!”

“Naj me uničijo, če nisem govoril resnice.”

“Verujem, Sloven. Verujem, ker nisi Bizantinec. Več je vredna beseda naša, nego bizantinskih krščeniških prisega.”

“Ne vseh, centurio! Pravi krščeniči so zlato.”

“Da, pravi, resnico govoriš.”

Iztek se je domislil Irene.

“Pravi krščeniči so biseri!”

“Med Vandali sem našel draguljo človeških src!”

“Dobro. Jaz ti verujem. To-rej slušaj!”

Skrbno se je ozrl, če ni koga blizu, da bi ju slišal. Pokazal mu je z roko na sosedne griče, kakor bi mu razlagal načrt o naskoku.

“Dnevni mojega bivanja v Bizancu so šesteti. Očidemo prav gotovo tekem ošmih dni.”

Slovenu je sinila kri od radosti v lice, da je posinel dolgi obronek na čelu.

“Tekom ošmih dni, pravi. Povej jim, da so pripravljene. To se pravi, kadar dobiš pismo od mene ali sporočilo — ali karkoli — morda od nekoga drugega, ki naroča v mojem imenu, tedaj pojdi vsi v Bizanc na večer, kakor da greste v pivnico, brez orožja. Na Teodozijevem foru krenite z osrednje česte v desno ozko ulico in ko dospete blizu morja, pridete k velikemu hlevu. Tam potrkajte — odpre se vam — tam me počakajte — drugo vse zveste. Razumel?”

(Dalje prihodujč.)

Kaj se ču, gspud Saksinski, vsak člonek na svet na kakšen fafer, vi ga mate, de rad kose ajnsmuglate, ta gspud, kukr jim vi praute, da se “Figa mož” za imel, tist cajt k sa bi u Klevelont tista navada, de sa pousod na puf pil, jedel, spal, in k bi vam dons se ta druge faferje začeu štet, k jih je ta “Figa mož” u Klevelont pu-stu bi mogu že tulk velik papir uzet, kuker je murje vejk.

Gspud “Figa mož” sa se obrnil k men in sa mi rekl “Vi gspud Pauliha, prosim Vas de nkar ne govorite po anglešk ker jest sm že ta pet let u Malerik pa še zdej na vem kuga pomen beseda “Sur” — O — o — nkar ne zamerte, sm jest reku, jest sm pa le mislu, de vi k ste učasih rekl, de sa vas iz Lublane samu zatu sm poslal, de se bošče angleške šprihe napifa, morte že gvišnu znat.

Tu je že vse prau, prau “Figa mož”, jest nism zatu u Amerika pršu deb se šprahc učiu, jest sm ja mogu s krajnskega popjhat in k sm u Klevelont pršu sm jimu vse ldi za osle in še dons se norca delam z nih, če prou sm jim vejk kukr tristu tolarjev dužan. — Tu ni prou sm jest odgovuru, ti moreš šparat in našm ludem plačat, pol boš imu pa spet kredit.

Glej uraga! Ta gspud “Figa mož”, se je začeu pa jezit nad mana in prau kuga — mene tu briga in če čm jest nega začeu učit svet pism — Ne — ne —

Sur, jest vem, de vi še ne vejste, da ta gspud sa hudu plešast, skor bi reku de nimaja že gubenga lasu na glav in zakaj ne? Tu je lahku ugenit! Sam gspud sa mi rekl, ti Pauliha, le posluži ti mene, in gvišnu se na boš čudu, de sm jest taku postaru! Pr nas u Nujork mama zdaj vsake sorte kšešte in mene sa začel z ena beseda že vsi ldi fiksati. En cajt sam nism vedu, kuga bi začeu, mislu sm se že fentat, ker moj kšešt, veš ti Paule, “kšešt s kartačnica,” ne gre več taku kje šlu, in tud gubeng krajnca namornu več nufu-lat, debmi krajnske kose ajnsmuglu in zdaj pa še te frdamene klevelontske cajtenge furt zmiraj upijejo de sm jest ajnsmuglur. K bi saj teh cajtng na blu, bi jest dost bul žiu in moj kompanist, — nu ja — sej veš kerge mislm sva začela gruntat na kakšim furm bi te cajtng ob kredit spraua, in začela sva, (šur veš ti, poma-gaja nam še druh backi), pisat vsake sorte laži, de ludi fulava.

Prehbu moj France, sm jest reku, vidiš stvar je dons takale: Ti nism zadost študiru in zdej na tvoje stara leta si se začeu z glava ubijat, vidiš in zdej je že prepozn, ki bi ti in tud redahter šla vsak saj za en let u luna, pa bi blu vse keij družga, zatu, ker vama majnka luf-ta, pa gnarja, k bi vidva dons oba skup imela le 900 tolarjev pa neb čist nič kikala. Krdita nimata in ti France si tu men sam povedou, de tvoij kredit je splavou po vod.

Well, well, well, prau France, veš kaj Paule pust ti mene pr mir in pejva enga pit. Ali right, sm jest reku in šla sva enga stisnt.

Ti prekl — a pošast, kuga sm zamerku u birshaus! — Če se boste že spominjal na enga gvišnga Raj — Raj — Raj — e — jest že ne vem kaku smo mu rekl u Klevelont, ampk če se na motm se je pistu Figl al kukr sm mu jest učasih reku, de je “figa mož” — Stem sm pr-šu skp.

Gspud France sa ga men predstavil in sa rekl tu je pa naš agent za Klevelont!

Nu, pravje naprej, ti Paule, vidiš tale Figl, je že dost Klevelandčanou nafutu in če se na motm je že teb tud nekaj une-su.

Kaj se ču, gspud Saksinski, vsak člonek na svet na kakšen fafer, vi ga mate, de rad kose ajnsmuglate, ta gspud, kukr jim vi praute, da se “Figa mož” za imel, tist cajt k sa bi u Klevelont tista navada, de sa pousod na puf pil, jedel, spal, in k bi vam dons se ta druge faferje začeu štet, k jih je ta “Figa mož” u Klevelont pu-stu bi mogu že tulk velik papir uzet, kuker je murje vejk.

Gspud “Figa mož” sa se obrnil k men in sa mi rekl “Vi gspud Pauliha, prosim Vas de nkar ne govorite po anglešk ker jest sm že ta pet let u Malerik pa še zdej na vem kuga pomen beseda “Sur” — O — o — nkar ne zamerte, sm jest reku, jest sm pa le mislu, de vi k ste učasih rekl, de sa vas iz Lublane samu zatu sm poslal, de se bošče angleške šprihe napifa, morte že gvišnu znat.

Tu je že vse prau, prau “Figa mož”, jest nism zatu u Amerika pršu deb se šprahc učiu, jest sm ja mogu s krajnskega popjhat in k sm u Klevelont pršu sm jimu vse ldi za osle in še dons se norca delam z nih, če prou sm jim vejk kukr tristu tolarjev dužan. — Tu ni prou sm jest odgovuru, ti moreš šparat in našm ludem plačat, pol boš imu pa spet kredit.

Glej uraga! Ta gspud “Figa mož”, se je začeu pa jezit nad mana in prau kuga — mene tu briga in če čm jest nega začeu učit svet pism — Ne — ne —

am jest reku, le bod potola žev, sej te poznava, kdu si u Klevelont že dons usak voj de je tvoj kufr še zmerej zastau-len in kedr boš tulk zaslužu, de boš kufr rešu, pa vse du-gove plaču pol boš pa, že žih nazaj u Klevelont pršu.

Ti Pauliha, ti imaš enmal preveč douh gobec! Zakaj pa ti glih u pričā gspuda Saksinskega te storje prpouduješ, kaj ne veš, de če bo Saksinski vse mo-je furtelne zvedu, pol je aus zmana in Ram nej se jest pol obrnem. Tist gspud ksa bli do zdej za redahtarja pri naših nujorskih cajtngah so se za-čel zadne cajte taku “Valat”, de jih že dons na more gubeden dohtar ustaut.

Men tu čist nič ne gre u nus, sm jest reku; ti Figl, ti plačej kar si dužan in če boš ti še od zdej naprej tku šinfu, kukr si začeu in če boš ti zmeryaj čez Klevelondčane pisou in se Igou, ti bom jest take strune naviu, de boja lepš špilale kukr strune od tistga cigana pr katerem si se tu učiu ldi fulat.

Holt — holt, — Paule, prau Figl, zdej je pa že zadost, zdej pa že vidm kuga bi ti rad prougrntu zmana. De se pa na boš taku razjezu, te bom pelu pa še nekam drgam, samu počak, de Saksinski odide.

Pa nej bo nu, sm jest reku in ferbšn sm bin, kam me bo pe-lu.

Gspud Saksinski je odu do-mu, midva sva šla pa v en druh krej.

Figl je začeu men prpoudvat od ene “lepe Francke”. Jest pa, k sm punce že zmirej rad imu in u starem kraj sm jih tud štemou sm blu pa še bil ferb-čen, kuga bo ta “Figa mož” na dan privleku. Prša sva do enga špitala in Figl je prtsnu na en knof, prou hmal je prša ena babnca in je urata od špitala odprla in Figlna uprašala kuga de če. Jest sm debel gledu, Figl pa prau, de če s “talepa Franceka” govort, Pelala je naj od enga cimra do družga in na vse zadne sva se vendar le ustava.

Tukej vidiš, lub moj Paule, prau Figl, ti mam čast pred-staut “ta lepa Francka” — Gspud urednik, usega Vam na bom povejdu, ampk, le ta haupt štikle.

Usedu sm se h Franck ona mi je začela pripoudvat, na kak-šen furm, de je ona prša u špitalu. — Prau, gspud Pauliha, vidte, jest sm bla pr gspudu Saksinkitu za “Madchen für alles”, kukr sm u cajtngah bra-la de nučaja ena taka. — Nu, moj obraz je biu temu gspudu zelu usoč in unmu k sa pr cajtngah za šlibarja sm se tud dopadla. Zdej, kar naekrat sm začela pa vsak dan dobivat bri-felce, enga od Saksinskega družga od gspuda k nič ne Ve-laja. Samā že nism vedla, kuga bi nardila ip pokazala sm Sak-sinsketovi gospej pisnu, k ga mi je nen mož pisou. Prec sm se spounla, de sm falila, k sm Saksinsketu zdala pa je blu že prepozn. Zvečer, k je Saksinski domu pršu, je biu tak dirindaj, de ni za povédat. Jest sm se kar u moj cimr zaprla in sm čakala kuga de bo s te moke.

Družga se ni zgudlu, kukr Saksinsketova žena sa tli sprau-t u nornhaus, mene pa za ta prava uzet.

Well gspud urednik, kuga sva se z Figelnam še naprej pogovarjala, Vam bom pa dru-go rajza povédu. Ja, tud kose sa že naprudej, samu letos sa dost bi ojstre zatu, k sa jih ti-sti đacarji za celih pet stu to-larjev nabrusil.

Tud osle ta gspud Saksinski prdajeva in kdur če kaksngsa osla imet se more samu pa Saksinsketu obrnt, ampk gnar prec, ker ta Saksinski nima več kredita in tud drugim nič na zaupa.

Z Mihčetam se pa ne bom več badru, ker vidu sm de naj-naprvo se mu je glava skisala, pol je ratu afa, nu in zdej si je pa še prdaju titel, de je na-gajiv.

Le nagajej Mihče! Ti boš nagaju, jest te bom pa nagnou — in pol pa če boš hotu te bom pa uzou u balon de boš krtiče delu.

Gutbaj!

Vai Pauliha.

CENIK KNJIG

kateri se dobe v zalozbi

SLOVENSKE BUKVARNE

6119 St. Clair Ave. N. E. CLEVELAND, O.

MOLITVENIKI.

Bogu kar je božjega, spisal F. S. Pišgarc, platno rudača obruba 40c, vatirane platnice, zlata obruba 60c, vatirane platnice, fina teletina \$1, vatirane platnice, fina teletina zlata obruba \$1,50, fino črno unje zlata obruba, z veržico \$2,00

Pot k Bogu, molitvenik za odrasle, unje zlata obruba \$0,25, vatirane zlata obruba \$1,25

Bojski molitvenik, spisal Dr. G. Pečjak, rudača obruba 25c

Rajski glasovi, spisal Karol Čigon, vatirane platnice, zlata obruba 50c, unje, vatirane platnice, zlata obruba \$1,00

Skrbi za dušo, spisal Karol Čigon, unje, zlata obruba 50c

Marija varhinja nedolžnosti, vatirane platnice, zlata obruba 65c, koščene platnice, zlata obruba vatirane \$1,25

Češena Marija, spisal Jan. Godce, vatirane, zlata obruba 70c, unje, zlata obruba \$1,25

V nebesah hočem priti; zlata obruba 75c

Češena Marija, platno zlata obruba 75c, vatirane zlata obruba \$1,00

Vpdištel v srečno večnost, vatirane zlata obruba 75c

ZABAVNE KNJIGE.

Amerika — ali povsod dobro, do-ma najboljšje \$15

Andersonove pravljice \$40

Andrej Hofer, \$18

Angelček II. — XV. po \$40

Angel suknjev \$20

Angličina brez učitelja \$40c

Armanjan \$15

Avstralija \$55

Avstrijska ekspedija \$18

Babica \$18

Baron Ravbar \$18

Baron Trenk \$25

Beata dnevnik \$12

Belgajski biseri \$18

Beneška Večevalka \$18

Ben Hur roman iz časov \$1,50

Benjamin in Srbija \$50

Boj in zmaga \$18

Boj s prirodno in Treskova urška \$15

Pavlo črnokrvi. Na občinstvu.— Plešan ni mal \$20

Pečevovo srce. — Krava svatba v Kljavi \$20

Peter Prosiak \$40

Pod Lipo \$50

Pod turškimi jermou \$50

Posilani in razstajeni roman \$1,00

Popolni list. — Cesar Jožef v Krajnji \$15

Poslednji Mohikanec \$18

Popotovanje v Liliput \$2,00

Perpetua ali afrikan, muč. \$18

Pisarnice \$35

Pravljice (Majar) \$18

Prasli Judek \$18

Pri Vrbečevem Grogu \$18

Prihajaj \$35

Pripovedi o Petru Velikem \$75

Prisega huronskega glavarja \$18

Prst božji, II. \$12

Prat božji, II. \$12

Radecky \$18

Rasporka, roman \$60

Rdeča in bela vrtlica \$18

Repaštev \$18

Ribičev sin \$08

Robinson vezana knjiga \$50

Rodbina Polaneških \$2,40

Rodbinska sreča \$35

Rosa Jelodvorska \$90

Sanjske bukve \$25

Sanilla \$15

IGRE.

Andrea Hofer \$15

ZBIRKA LJUDSKIH IGRE.

I. anopić \$1

1. Pravica se je iskazala \$1

2. Zanimaj vlak \$1

3. Lurška pastirica \$1

II. anopić \$1

1. Vedeževalka \$1

2. Kmet — Herod \$1

3. Jupan sardanski \$1

4. Zep na petelinom in bog \$1

III. anopić \$1

1. Mliti pod zemljo \$1

2. Sanje \$1

3. Sveta Neža \$1

IV. anopić \$1

1. Doktor Vezmal in njegov sin \$1

2. Vaški skopuh \$1

3. Novi svon na Krtini \$1

4. Zaklata soba v gostilni “pri žani goski” \$1

V. in VI. anopić (skupno) \$1

1. Garcia Moreno \$1

2. Krcmar pri svitem rogu \$1

3. Sv. Clita \$1

4. Kukučica — modra tica ali “Daj za do” \$1

5. Prvi gospod \$1

6. Čevljar \$1

VII. in VIII. anopić (skupno) \$1

1. Sinovo maščevanje ali Spodnja očeta \$1

2. Za letovišče \$1

3. Običinski topček \$1

4. Dve materji \$1

5. Nežka s Bleda \$1

6. Najdena hel \$1

IX. anopić \$1

1. Na Bethlehemskih poljanah \$1

2. Kazen na loostane \$1

3. Očetova kletov \$1

4. Čalica kave \$1

IGRE — OPERE.

Africana; Gorenjski slavček; Mar-ta; Poljub; Puščavnik zvečer; Trubadur; Urh, grof celjski; Mladost

DRAME IN VESELOIGRE.

Donna Diana; Teško ribe; Vili; Prepozno; Gorenjski slavček; Gospod, ki je bila v Parizu; Tolenci; Zila; Samec; Deborah; Poligrafična hel; Ujetnik in narava; Iščo se odgibalka; Ujetniki carovane; Zapravljen; Pijava; Ema se joče, druga se smehla; Janko in Matka; Berita novica; Pa-šek v oči; Trnje in lavor; Edele; Ogenj ni igrača; Marija Magdalena; Viskoci C; Same zapreke; Moja sva-nda; Doktor Rob